

Putování k tajemství Velikonoc na církevních školách

Mezi žáky církevních škol královéhradecké diecéze jsou praktikující katolíci v menšině. Tato skutečnost však není důvodem k tomu, abychom v našich školách opomíjeli duchovní rozměr života každého jednotlivce, ať žáka nebo učitele. Ba právě naopak. Byli bychom rádi, aby církevní škola byla pro každého místem setkání a dialogu, místem vykročení na nesnadnou cestu do vlastního nitra, při níž můžeme nabídnout náš doprovod. Prožívání liturgických období církevního roku je nám při tomto snažení inspirací i zdrojem síly a naděje. O několik postřehů z postního období jsme požádali spirituály církevních škol.

Mgr. Pavel Tobek, Církevní gymnázium svaté Voršily, Kutná Hora

Na našem gymnáziu se snažíme pracovat nejen se žáky, ale také s pedagogickým sborem, neboť učitelé jsou ti, kdo žákům předávají nejen vědomosti, ale také názory a postoje. Vydařenou akcí v rámci masopustu bylo společné posezení učitelů v restauraci, tzv. „loučení s aleluja“. Na Popeleční středu samozřejmě nechyběla školní mše sv. s udílením popelce a následnou dobrovolnou adorací.

Postní doba přináší tradičně nabídku duchovních obnov pořádaných školou, farností, sestrami Voršilkami – žáci i učitelé se jich mohou zúčastnit podle svého zájmu. Postní doba se promítá i do obsahu hodin náboženství a jednotlivých studentských společenství.

Všechna tato příprava vyvrcholí oslavami ve Velikonočním oktávu, které mívají různou formu (mše sv., putování do „Emauz“ apod.)

ThLic. Jan Šlégr, ZŠ a MŠ Jana Pavla II., Hradec Králové

Liturgická doba (právě probíhající postní doba, ale stejně tak i advent, či oslavy Vánoc a Velikonoc) se promítá do života celé školy – od školní jídelny (koblihy na masopust či postní oběd na Popeleční středu), přes témata ve výuce náboženství, při mimoškolní činnosti až po aktivity čistě duchovní. Velkou radost jsem měl z modlitby křížové cesty, kterou jsme uspořádali na žádost samotných žáků ve školní kapli ráno před vyučováním. Ačkoliv byl začátek v 7 hodin, zájemci se sešli a ve společenství prožili pěkné chvíle. Určitě se do konce postní doby sejdem ještě jednou.

ThLic. David Bouma, Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína, Hradec Králové

Víra, která nemá sílu stávat se kulturou, není hodna svého jména. Tuto myšlenku mnohokrát opakoval papež Jan Pavel II., od jehož smrti krátce před Velikonocemi uplynou čtyři roky. Katolická škola je místem, kde se pokoušíme víru vtělovat do životního stylu a kultury vzdělávání. Dovolte mi tedy, abych se s Vámi rozdělil o pocity, s jakými prožíváme období přípravy na Velikonoce.

O masopustním úterý zavládla na naší škole nezvyklá atmosféra. Po chodbách a učebnách úctyhodně vzdělávací instituce, jakým naše gymnázium bezesporu je, se pohybovali žáci a učitelé, kteří by ve svém převleku směle mohli vyrazit na maškarní bál. Profesor chemie se synteticky modrými dlouhými vlasy, kloboukem, den neholeným vousem a ve slušivém oblečku, patřil k jedné z nejzdařilejších masek. Karnevalové dny vyvrcholily a Popeleční středa s celou svojí vážností zaklepala i na dveře naší školy.

Sugestivní a úderná evangelní věta: „Obráťte se a věřte evangeliu!“ chce být inspirací a mottem přípravy na společnou předvelikonoční školní bohoslužbu ve středu Svatého týdne. Se skupinou studentů připravujících se na biřmování zintenzivňujeme naši každotýdenní přípravu na svátost křesťanské dospělosti. Každý týden již od října probíráme s biřmovanci jedno z růžencových tajemství a ne náhodou jsme se dostali v postní době k desátkům bolestným. Studenti sexty dovršují své přípravy na velikonoční cestu do Říma, kde by měli při několika bohoslužbách předvést něco z hudebního potenciálu naší školy. Budeme rádi, když na nás vzpomenete v modlitbách, abychom na naší škole úspěšně budovali kousíček křesťanské kultury žijící z velikonočního tajemství.